

**การพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง
สู่การเป็นประชาคมอาเซียน**

The Development of Industrial Students the Lower North Rajabhat Universities to ASEAN Community

วิษณุ บัวเทศ

ACADEMIC JOURNAL

UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY
<http://research.uru.ac.th>

การพัฒนา นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง
สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

The Development of Industrial Students the Lower North Rajabhat
Universities to ASEAN Community

วิษณุ บัวเทศ*

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยแบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาสภาพปัญหา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โดยการสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอน 2) ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการวิจัยพบว่า มีประเด็นแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม 4 ข้อ ได้แก่ 1) การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2) การพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อรองรับตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน 3) การพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและประชาคมอาเซียน และ 4) การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความรู้ ความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ

ผลการประเมินประเด็นแนวทางการพัฒนานักศึกษาในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$) และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)

คำสำคัญ: การพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม, ประชาคมอาเซียน

*ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

Abstract

The purpose of this research is to build the development of industrial students the lower north Rajabhat Universities into ASEAN community. The research method was divided into 3 step: 1) Study the situations, problems and factors related with the development of industrial students by questioning and interviewing administrators and teachers. 2) Get the workshops for the environment analysis and the seminars by the experts and 3) Evaluate the guidelines for developing by the experts. The results of the research revealed that: 4 aspects of how to develop the industrial students: 1) Create networks of cooperation to develop the skill students industrial for the ASEAN. 2) Develop the student characteristics in accordance with the professional standards and the desired characteristics ready for the labor market in ASEAN 3) Develop the curriculum standards to meet the needs of the labor market of the international and ASEAN and 4) Develop the teachers and the working staffs to have the knowledge and ability of managing the integration on teaching.

The evaluation of how to develop the students in the appropriate, the possibility and the advantage show that the appropriate level was high ($\bar{X} = 4.45$), the possibility was high ($\bar{X} = 4.35$), and the advantage was in the highest level ($\bar{X} = 4.66$).

Keywords: The Development of Industrial Students, ASEAN Community

บทนำ

จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ที่ได้กำหนดแนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนใน พ.ศ. 2558 ไว้ครอบคลุมในทุกมิติทั้งด้านความมั่นคง สังคมวัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วน จะต้องร่วมมือกันในการแปลงแนวทางการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังกล่าว ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 : 1-5) ส่วนสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยในการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันอุดมศึกษาใช้วางแผนยุทธศาสตร์และนโยบาย เพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการค้าบริการด้านการอุดมศึกษา ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะส่งผลให้บัณฑิตในอนาคตมีคุณภาพระดับสากล และนำประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันได้ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ยังได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 เพื่อเป็นกรอบมาตรฐานให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน ให้ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ต่อการรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา และเอื้อประโยชน์สำคัญกับผู้สอนให้มีคุณภาพ ความรู้ ความเข้าใจ

และสมรรถนะด้านศาสตร์การสอน รวมทั้งมีสมรรถนะในการทำวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตลอดจนมีสมรรถนะด้านการบริการให้ความรู้แก่สังคมและชุมชน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ. 2554 : ฅ-ญ)

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ (2549 : 7-8) ได้สรุปการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบวิทยากรมนุษยเพื่อพัฒนาขีดความสามารถของอุตสาหกรรมรวบรวมสมรรถนะหลักที่แรงงานมีอยู่จริง ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย ประกอบด้วย ทักษะเชิงคิด ทักษะสื่อสัมพันธ์ ทักษะภาษา และความรู้คอมพิวเตอร์ไม่สูงนัก ในขณะที่สถานประกอบการมีความคาดหวังสูงทำให้เกิดช่องว่างของสมรรถนะหลักขึ้น ทิศทางของช่องว่างของสมรรถนะหลักที่เกิดขึ้นนี้ ยังเกิดขึ้นในกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือและกึ่งฝีมือทุกกลุ่มอุตสาหกรรม จากตัวอย่างการศึกษาสมรรถนะหลัก 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะเชิงคิด ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านสื่อสัมพันธ์ และทักษะเฉพาะในสายวิชาชีพ สอดคล้องกับสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2548 : 4-17) ที่ได้ศึกษาเรื่องยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบวิทยากรมนุษย ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำคัญที่สำรวจความต้องการบุคลากรเชิงคุณภาพ พบว่า ทักษะหรือความรู้ไม่สอดคล้องต่อความต้องการภาคอุตสาหกรรมและบริการ คือ 1) ขาดเจตคติที่ดีในการเข้ามาทำงาน 2) ขาดความรู้พื้นฐาน ด้านภาษา ด้านคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ 3) ขาดความซื่อสัตย์ อดทนและระเบียบวินัย 4) ขาดทักษะในการแก้ปัญหาและทำงานเป็นทีม 5) ขาดทักษะในการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน 6) ทักษะและความรู้เฉพาะทางโดยเฉพาะด้านช่างและวิศวกรรม เช่นเดียวกับนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ที่ยังขาดทักษะทางด้านความรู้ ด้านความสามารถ ด้านทัศนคติ และด้านทักษะพิสัย จึงทำให้คุณภาพของบัณฑิตยังไม่ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2549 : 3-18) ที่พบว่า จุดอ่อนของอุดมศึกษาไทยที่เป็นวิชาชีพ มีดังนี้ 1) คุณภาพของสถาบันการศึกษา และคุณภาพของบัณฑิตยังไม่ได้มาตรฐานสากล 2) ขาดระบบการบริหารจัดการศึกษาของแต่ละสถาบันที่ดี 3) ขาดเป้าหมายการพัฒนากำลังคนของชาติโดยรวม สถาบันอุดมศึกษาไม่สนใจที่จะเปลี่ยนวิธีการผลิตบัณฑิต 4) ขาดความเชื่อมโยงกับภาคธุรกิจและสถานประกอบการ 5) นักศึกษาขาดเป้าหมายและความกระตือรือร้นที่จะศึกษาและฝึกปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาตนเอง

ดังนั้นผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อให้มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างและผู้มีส่วนได้เสียสามารถนำแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่พัฒนาขึ้น ไปใช้ในการพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความสามารถและมีทักษะช่างอุตสาหกรรม เพื่อที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างมีคุณภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน
2. เพื่อสร้างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน
3. เพื่อประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน ที่พัฒนาขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่ในการวิจัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 4 แห่ง คือ 1) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 2) คณะเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ 3) คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม และ 4) คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ โดยมีขั้นตอนการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. การวิเคราะห์สภาพ และปัญหาของการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย แนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม 8 ด้าน คือ 1) ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร 2) ด้านการมีระบบวัดผลงาน 3) ด้านการเปิดโลกทัศน์และการเตรียมความพร้อมสำหรับบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์ 4) ด้านการเรียนการสอน 5) ด้านการให้บริการทางการแนะแนวอาชีพ 6) ด้านการเรียนรู้พื้นฐานการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคม 7) ด้านการติดตามผลการมีงานทำ และ 8) ด้านการเรียนรู้และเพิ่มคุณค่าของสังคมและวัฒนธรรม

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน ได้แก่

2.1 ปัจจัยภายใน ประกอบด้วย 1) ด้านทรัพยากร 2) ด้านบุคลากรทางการศึกษา 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และ 4) ด้านการบริหารจัดการ

2.2 ปัจจัยภายนอก ประกอบด้วย 1) ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจโลก 2) ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค และ 3) ด้านการเคลื่อนย้าย

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารหรืออาจารย์ผู้สอนสาขาช่างอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 4 แห่ง จำนวน 58 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มาทำการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคาม ตามแนวทาง SWOT Analysis

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ในสาขาช่างอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง หัวหน้าหน่วยงาน นักวิชาการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะช่างอุตสาหกรรม มีผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1 จำนวน 21 คน ผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 จำนวน 15 คน และการตรวจสอบร่างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม จากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ การประเมินด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในสถาบันการศึกษา หรือมีความรู้และประสบการณ์ด้านการวางแผนกลยุทธ์ จำนวน 20 คน

วิธีการดำเนินการวิจัยและระเบียบวิจัย

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยการสอบถามความคิดเห็นผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ในสาขาช่างอุตสาหกรรมอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 4 แห่ง รวมทั้งสิ้น 58 คน โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหาร จำนวน 4 คน และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 4 คน โดยวิธีเลือกสุ่มแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการผู้บริหารและอาจารย์ในสาขาช่างอุตสาหกรรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ทั้ง 4 แห่ง หัวหน้าหน่วยงาน นักวิชาการ และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะช่างอุตสาหกรรม ที่มีความรู้ประสบการณ์ในการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก จำนวน 2 ครั้ง มีผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 1 จำนวน 21 คน และผู้เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการครั้งที่ 2 จำนวน 15 คน โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และการตรวจสอบร่างแนวทางการพัฒนาที่พัฒนาขึ้นจากการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ค่าความถี่ และการจัดเรียงอันดับ

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยประเมินแนวทางการพัฒนาจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลใช้การคำนวณ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

1.1 ผลการศึกษาสภาพการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า 1) ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรให้นักศึกษา มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย มีการพัฒนาสมรรถนะพื้นฐานให้นักศึกษา 2) ด้านการมีระบบวัดผลงานนักศึกษา มีการกำหนดมาตรฐานการดูแลนักศึกษาในด้านวิชาการ กิจกรรมและจริยธรรม 3) ด้านการเปิดโลกทัศน์ และการเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ มีการวางแผนทำยุทธศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 4) ด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีมให้นักศึกษา 5) ด้านการให้บริการทางการแนะแนวอาชีพ มีการแนะแนวอาชีพและส่งเสริมแนวทางการประกอบอาชีพให้นักศึกษา 6) ด้านการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคมของนักศึกษา มีการกำหนดการฝึกงานแบบสหกิจศึกษา 7) ด้านการติดตามผลการมีงานทำของนักศึกษา มีการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและตัวบัณฑิต และ 8) ด้านการเรียนรู้ และเพิ่มคุณค่าของสังคมและวัฒนธรรมของนักศึกษา มีกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานภายในและภายนอก

1.2 ผลการศึกษาปัญหาการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า 1) ด้านการส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตรให้นักศึกษา ขาดการประเมินและปรับปรุงแผนด้านการส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร 2) ด้านการมีระบบวัดผลงานนักศึกษา ขาดระบบการวัดผลงานของนักศึกษา 3) ด้านการเปิดโลกทัศน์ และการเตรียมความพร้อมสำหรับนักศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ ขาดระบบและกลไกการเรียนรู้ของนักศึกษาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ 4) ด้านการเรียนการสอนของนักศึกษา ขาดครุภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านการให้บริการทางการแนะ

แนวอาชีพ ขาดระบบการรายงานผลการดำเนินงานทำของนักศึกษา 6) ด้านการทำงานในภาคการผลิตและภาคสังคมของนักศึกษา ขาดการวัดผลการดำเนินงาน และความร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักศึกษาเข้าไปฝึกงานแบบสหกิจศึกษา ยังมีน้อย 7) ด้านการติดตามผลการมีงานทำของนักศึกษา ขาดระบบการเปรียบเทียบการมีงานทำของนักศึกษากับมหาวิทยาลัยอื่น และ 8) ด้านการเรียนรู้ และเพิ่มคุณค่าของสังคมและวัฒนธรรมของนักศึกษา กิจกรรมในการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมยังทำได้จำกัด

1.3 ผลการศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า ปัจจัยภายในที่สำคัญ ประกอบด้วย 1) ด้านทรัพยากรมีความพร้อมของสถานที่ในการพัฒนาทักษะนักศึกษา 2) ด้านบุคลากรทางการศึกษา มีความพร้อมด้านสมรรถนะวิชาชีพ 3) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา และ 4) ด้านการบริหารจัดการมีกฎระเบียบข้อบังคับที่ได้มาโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ ได้แก่ 1) ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจโลก มีความต้องการจ้างงานของแรงงานอุตสาหกรรมในระดับโลกมากขึ้น 2) ด้านการเติบโตของเศรษฐกิจในระดับภูมิภาค มีการเคลื่อนย้ายได้อย่างอิสระของสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานในภูมิภาคอาเซียน ทำให้นักศึกษามีโอกาสได้งานทำมากขึ้น และ 3) ด้านการเคลื่อนย้ายกำลังคน ความพร้อมของรัฐบาลในการยกระดับมาตรฐานทักษะนักศึกษาสู่ตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียนยังไม่มีความชัดเจน

2.2 ผลการสร้างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

2.2.1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) พบว่า สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดแข็งมีจำนวน 23 ข้อ ข้อที่มีค่าน้ำหนักคะแนนสูงสุด คือ มีการส่งเสริมความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีมให้นักศึกษา (0.0968) สภาพแวดล้อมภายในที่เป็นจุดอ่อน มีจำนวน 25 ข้อ ข้อที่มีค่าน้ำหนักคะแนนสูงสุด คือ ระดับความชำนาญของนักศึกษาในการวางแผนปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำ (0.1004) สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นโอกาสมีจำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีค่าน้ำหนักคะแนนสูงสุด คือ ความต้องการอัตราการจ้างงานของแรงงานอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน (0.6040) สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นอุปสรรค มีจำนวน 5 ข้อ ข้อที่มีค่าน้ำหนักคะแนนสูงสุด คือ ความช่วยเหลือจากรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการพัฒนาทักษะนักศึกษาสู่ตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน ยังอยู่ในขอบเขตจำกัด (0.4068)

2.2.2 ผลการสร้างแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน ประกอบด้วย ประเด็นในการพัฒนา จำนวน 4 ข้อ และมีแนวทางการพัฒนาจำนวน 27 ข้อ ซึ่งจำแนกตามประเด็นแนวทางการพัฒนา ได้ดังนี้

2.2.2.1 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา 5 ข้อ ได้แก่ 1.1 จัดทำแผนการดำเนินงาน ระเบียบ ข้อบังคับ ในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิชาชีพ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน 1.2 ทำข้อตกลงความร่วมมือในการผลิตและพัฒนาทักษะให้นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและในกลุ่มประเทศอาเซียน 1.3 จัดให้นักศึกษามีการศึกษาดูงานกับสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะทางช่างอุตสาหกรรม 1.4 จัดให้มี

ตลาดนัดแรงงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะช่างอุตสาหกรรมร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ วิทยาลัย และเอกชน และ 1.5 จัดให้มีการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพในงานอุตสาหกรรมร่วมกัน

2.2.2.2 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อรองรับตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา 12 ข้อ ได้แก่ 2.1 จัดให้มีการทดสอบวัดความรู้ตามมาตรฐานวิชาชีพทางช่างอุตสาหกรรมให้แก่ นักศึกษา ก่อนสำเร็จ การศึกษา 2.2 ส่งเสริมการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและวิชาชีพให้แก่ นักศึกษา 2.3 จัดอบรมและมีการ ทดสอบทักษะทางภาษาต่างประเทศให้แก่ นักศึกษา 2.4 จัดการแข่งขันทักษะทางวิชาชีพให้แก่ นักศึกษา ที่มี หน่วยงานภายนอกเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขัน 2.5 ปรับการเรียนการสอนให้นักศึกษาเน้นการปฏิบัติมากขึ้น โดยให้ มีจำนวนนักศึกษาที่เหมาะสมกับห้องปฏิบัติการ 2.6 จัดให้มีการทดสอบวัดมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ นักศึกษา 2.7 ส่งเสริมการทำกิจกรรมนอกหลักสูตรให้แก่ นักศึกษา เช่น การอบรมภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม เป็นต้น 2.8 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษานับพื้นฐานการเรียนการสอนร่วมกับเครือข่ายภาคการ ผลิตและสังคม 2.9 ส่งเสริมการแนะนำการใช้ชีวิตในการทำงานให้แก่ นักศึกษา 2.10 พัฒนาผลงานของนักศึกษา ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้มีประสิทธิภาพเท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน 2.11 ให้นักศึกษา ทำโครงการและพัฒนานวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ในเชิงปฏิบัติการ และ 2.12 จัดการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เผยแพร่ ประมวลโครงการและนวัตกรรมของนักศึกษา ให้เป็นที่ยอมรับระดับชาติและระดับสากล

2.2.2.3 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานวิชาชีพ ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและประชาคมอาเซียน มีแนวทางการพัฒนา 4 ข้อ ได้แก่ 3.1 พัฒนาหลักสูตรให้ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา 3.2 พัฒนาหลักสูตร 2 ภาษา ที่ได้ มาตรฐาน มีคุณภาพระดับสากล ตรงต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และประชาคมอาเซียน 3.3 พัฒนาหลักสูตร ที่เน้นวิชาชีพ หลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้น สำหรับนักศึกษา และ 3.4 จัดทำระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติการ เทียบโอนย้ายนักศึกษา และผลการเรียนเพื่อรองรับการรับนักศึกษาจากอาเซียน

2.2.2.4 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มี ความรู้ ความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ มีแนวทางการพัฒนา 6 ข้อ ได้แก่ 4.1 พัฒนา อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีทักษะทางวิชาชีพและทักษะด้านการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง 4.2 ส่งอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนเข้ารับการศึกษาอบรมทักษะวิชาชีพระยะสั้นในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาทักษะช่างอุตสาหกรรม 4.3 จัดทำแผนอัตรากำลังของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีจำนวนเพียงพอ ต่อการจัดการเรียนการสอน 4.4 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอาจารย์ให้มีความรู้ในการทำวิจัย การบริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรมที่สามารถเผยแพร่และบูรณาการกับการเรียนการสอนได้ 4.5 จัดการอบรมการสอนเชิงบูรณาการ กับการวิจัย การบริการวิชาการ และศิลปวัฒนธรรมให้แก่อาจารย์ผู้สอนอย่างต่อเนื่อง และ 4.6 มีการติดตาม และ ประเมินผลการปฏิบัติงานของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

3.3 ผลการประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

3.3.1 ผลการประเมินประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 1 และแนวทางการพัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.2 ผลการประเมินประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 2 และแนวทางการพัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.3 ผลการประเมินประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 3 และแนวทางการพัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

3.3.4 ผลการประเมินประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 4 และแนวทางการพัฒนา พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพรวมของผลการประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า ด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.45$) ด้านความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.35$) และด้านความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.66$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพ ปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

1.1 สภาพการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย มีการพัฒนาสมรรถนะพื้นฐานให้แก่ นักศึกษา มีการกำหนดมาตรฐานการดูแลนักศึกษาในด้านวิชาการ มีการวางแผนทำยุทธศาสตร์เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม ความเป็นผู้นำและการทำงานเป็นทีมให้แก่ นักศึกษา มีการแนะแนวอาชีพและส่งเสริมแนวทางการประกอบอาชีพให้แก่ นักศึกษา มีการกำหนดการฝึกงานแบบสหกิจศึกษา มีการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตและตัวบัณฑิต มีกิจกรรมในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่วนปัญหา พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ขาดการประเมินและปรับปรุงแผนด้านการส่งเสริมกิจกรรมนอกหลักสูตร ขาดระบบการวัดผลงานของนักศึกษา ขาดระบบและกลไกการเรียนรู้ของนักศึกษาทางด้านภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ ขาดครุภัณฑ์ วัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน ขาดระบบการรายงานผลการดำเนินงานทำของนักศึกษา ขาดการวัดผลการดำเนินงาน ขาดความร่วมมือกับสถานประกอบการในการส่งนักศึกษาเข้าไปฝึกงานแบบสหกิจศึกษา จากสภาพและปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ในการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง มีข้อจำกัดอยู่หลายประการจึงทำให้การพัฒนานักศึกษาได้ไม่เต็มที่ เนื่องจากมหาวิทยาลัย

แต่ละแห่งมีข้อจำกัดด้านพันธกิจ รวมถึงนโยบายต่างๆ ที่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้การพัฒนา นักศึกษาช่างอุตสาหกรรมทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ซึ่งการศึกษาสอดคล้องกับอดีตเรก ฟันเขียว (2557 : 64) ที่ได้ทำการศึกษายุทธศาสตร์การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมาร์ พบว่า สภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมาร์ มีข้อจำกัดด้านพันธกิจของแต่ละหน่วยงานที่หลากหลาย ทำให้จัดการศึกษาได้เท่าที่มีศักยภาพเท่านั้น

1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่างสู่การเป็นประชาคมอาเซียน พบว่า ปัจจัยภายในที่สำคัญ ได้แก่ มีความพร้อมของสถานที่ในการพัฒนาทักษะนักศึกษา มีบุคลากรทางการศึกษาที่มีสมรรถนะวิชาชีพ เทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา ด้านปัจจัยภายนอกอื่นๆ ได้แก่ การเติบโตของเศรษฐกิจมีความต้องการแรงงานอุตสาหกรรมในระดับโลกมากขึ้น การเคลื่อนย้ายได้อย่างอิสระของสินค้า บริการ การลงทุนและแรงงานในภูมิภาคอาเซียนทำให้นักศึกษามีโอกาสได้งานทำมากขึ้น และความไม่มีความชัดเจน ของรัฐบาลในการยกระดับมาตรฐานทักษะสู่ตลาดแรงงานในภูมิภาคอาเซียน จากที่ได้กล่าวมาผู้วิจัยเห็นว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง มีปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จตามพันธกิจของแต่ละมหาวิทยาลัยอย่างครบถ้วน เพียงแต่มีน้อยแตกต่างกันเท่านั้น ซึ่งพิจารณาได้จากความพร้อมของทรัพยากรต่างๆ เช่น อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ บุคลากร อาจารย์ผู้สอน หลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนอื่นๆ ซึ่งในประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาคำเพชร ภูริปริญญา (2550) ที่ได้เสนอยุทธศาสตร์พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของสถาบันอุดมศึกษาระดับโลก ขึ้นอยู่กับคุณภาพของภารกิจหลักของการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งประเด็นด้านหลักสูตรและการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และมีทิศทางวัฒนธรรมของพื้นที่

2. แนวทางการพัฒนา นักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

2.1 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 1 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มีความสำคัญเนื่องจากการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะให้แก่ นักศึกษาจะทำให้ นักศึกษามีพื้นฐานและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริง เป็นการเพิ่มทักษะการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษานอกจากที่เรียนมา ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับพลาพรรณ คำพรรณ (2543 : 132-150) ที่ได้สังเคราะห์ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ เสนอกลยุทธ์ที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความร่วมมือเพื่อยกระดับอุดมศึกษาไทยสู่มาตรฐานสากล การดำเนินความร่วมมือเชิงรุกในการสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศ การปรับกฎระเบียบให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Allen Consulting Group (1999) ที่กล่าวว่า ทักษะเป็นสิ่งที่ต้องการในวงการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะในโลกที่มีการแข่งขันสูง สิ่งที่ต้องการ ได้แก่ ทักษะพื้นฐาน เช่น ความสามารถในการอ่าน การเขียน ทักษะทางด้านคณิตศาสตร์ ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ทักษะการสื่อสารและการทำงานเป็นคณะ และคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ความสามารถในการเรียนรู้ และการปรับเปลี่ยน

2.2 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาตามมาตรฐานวิชาชีพ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อรองรับตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียน มีความสำคัญเนื่องจากการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามความต้องการของตลาดแรงงาน จะทำให้นักศึกษามีโอกาสการได้งานทำค่อนข้างสูง ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับลักขณา เตชะวงษ์ (2551) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ตามยุทธศาสตร์สู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น เสนอยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ พัฒนางานด้านวิชาการเพื่อยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของสังคมและประเทศ ผลการศึกษายังสอดคล้องกับแนวคิดของ HM Treasury Leitch (2006) ที่กล่าวว่า สมรรถนะที่สำคัญต่อการทำงานเป็นการเพิ่มคุณค่าของแรงงานในตลาดแรงงาน และความสำคัญนี้ จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ทักษะระดับโลก ในปี 2020 ยังให้ความสำคัญต่อทักษะพื้นฐานโดยเฉพาะทักษะเกี่ยวกับการเรียนรู้ การอ่านออกเขียนได้ การรู้หนังสือและความสามารถด้านตัวเลข และยังสอดคล้องกับ Hager, Holland & Beckett (2002) ที่กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องมีในตัวบุคคลเพื่อการทำงาน เพื่อการเรียนรู้และเพื่อการดำรงชีวิตอีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาองค์กร และประเทศชาติ

2.3 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาหลักสูตรที่ได้มาตรฐานวิชาชีพช่างอุตสาหกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานในระดับชาติและประชาคมอาเซียน มีความสำคัญเนื่องจากการพัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน จะทำให้หลักสูตรที่เปิดการสอนนั้นจะมีผู้เข้าทำการศึกษาค่อนข้างมากกว่าหลักสูตรอื่นๆ ที่ไม่ได้เปิดตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และยังทำให้การจัดการเรียนการสอนมีความหลากหลายเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับปาริชา มารี เคน (2554) ได้ศึกษาอนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ในการเป็นมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในทศวรรษหน้าที่สำคัญ คือ ด้านการจัดการเรียนการสอน จะต้องมีการพัฒนาและเพิ่มหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาวិชาการใหม่ๆ ให้หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ภูมิภาคและปรับเปลี่ยนบทบาทใหม่ของผู้สอนให้เป็นผู้ทำหน้าที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้

2.4 ประเด็นแนวทางการพัฒนาที่ 4 การพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความรู้ความสามารถ ในการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ มีความสำคัญเนื่องจากคุณภาพของบัณฑิตที่จบการศึกษาจะมีคุณภาพที่ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนว่ามีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับต่อตระกูล อุบลวัตร (2550) ได้นำเสนอยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในบริบทการเปิดเสรีทางการค้าที่สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรอุดมศึกษา และยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาความสามารถทางภาษาต่างประเทศ

3. การประเมินแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง สู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่พัฒนาขึ้น ประกอบไปด้วย ประเด็นแนวทางการพัฒนา และแนวทางการพัฒนา มีผลการประเมินในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ในระดับมากและมากที่สุด เนื่องจากกระบวนการสร้างแนวทางการพัฒนามีหลายขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนได้ผ่านการตรวจสอบโดยการวิพากษ์จาก

ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม และด้านการจัดทำแผนและนโยบาย ทำให้แนวทางการพัฒนาที่ยกวางได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามแนวคิดของวัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ (2548) ที่กล่าวถึงกระบวนการจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งมีหลายขั้นตอน ประกอบด้วย การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม การจัดวางทิศทางขององค์กร การกำหนดกลยุทธ์ การปฏิบัติงานตามกลยุทธ์ และการควบคุมเชิงกลยุทธ์ เป็นวิธีการติดตามผลการปฏิบัติงานและวิธีการประเมินผลกระบวนการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ควรวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งเสริมการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรม และเลือกใช้แนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่พัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่

1.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ควรนำแนวทางการพัฒนานักศึกษาช่างอุตสาหกรรมที่พัฒนาขึ้น ไปประยุกต์ใช้ให้ครอบคลุมการบริหารจัดการในด้านการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การติดตามประเมินผล และการนำผลไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบหรือพัฒนาตัวชี้วัด ของการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง ผู้การเป็นประชาคมอาเซียน

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาของการพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม

2.3 ควรมีการทำงานวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาปัญหาและสาเหตุที่การพัฒนาทักษะนักศึกษาช่างอุตสาหกรรม ยังไม่ประสบความสำเร็จ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะช่างอุตสาหกรรมของหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

คำเพชร ฐิริปริญญา. (2550). ยุทธศาสตร์พัฒนาสถาบันอุดมศึกษาไทยสู่การเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลก.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ต่อตระกูล อุบลวัตร. (2550). การนำเสนอยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไทยในบริบทการเปิดเสรีทางการค้า.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปาริชา มารี เคน. (2554). อนาคตภาพที่เป็นไปได้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ในการเป็นมหาวิทยาลัย

เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นในทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- พลาพรรณ คำพรรณ. (2543). ยุทธศาสตร์ความร่วมมือด้านอุดมศึกษากับต่างประเทศ.
วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, 50 (4): 132-150.
- ยงยุทธ แฉล้มวงษ์. (2549). แผนการพัฒนากำลังคนของประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน.
เอกสารประกอบการรายงานของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. เสนอต่อกระทรวงแรงงาน.
กรุงเทพฯ: กระทรวงแรงงาน.
- ลักขณา เตชวงษ์. (2551). แนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาตามยุทธศาสตร์
สู่ความเป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคณะ. (2548). การวางแผนกลยุทธ์ ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่ความเป็นเลิศ.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: อินโนกราฟฟิกส์ จำกัด.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2548). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2549). รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยแผนพัฒนากำลังคนของ
ประเทศไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวง
แรงงาน กระทรวงแรงงาน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2554). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี.
- สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ. (2554). การศึกษาการเตรียมความพร้อมของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏในการเข้าร่วมประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ.2558. พิมพ์ครั้งที่ 2
เอกสารวิชาการลำดับที่ 1/2554. กรุงเทพฯ: สำนักงานที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ.
- อดิเรก พันเขียว. (2557). ยุทธศาสตร์จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในพื้นที่ชายแดนไทย-เมียนมาร์.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16 (2): 64.
- Allen Consulting Group. (1999). Training to Compete: The Training Needs of Industry,
Australian Industry Group. North Sydney.
- Hager, P. Holland, S. & Beckett, D. (2002). Enhancing the learning and
employability of graduates: The role of generic skills. The Business/Higher Education
Round Table, Melbourne.
- HM Treasury Leitch. (2006). Leitch Review of Skills: Prosperity for all in the global
economy- world class skills Final Report. London.